
[2023-51-RE](#)

Causa 2023-51-RE

(Campos Arauz c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 336-2023. Recurs d'empara

Aute del 19 de desembre del 2023

BOPA núm. 2, del 3 de gener del 2024

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atesa la sentència del 20 de novembre del 2023 recaiguda en el marc de la causa 2023-51-RE, en què el Tribunal Constitucional va acordar desestimar el recurs d'empara presentat pel Sr. Emili Campos Arauz, actuant en el seu propi nom i interès contra la sentència del 30 de juny del 2023, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en el marc del procediment urgent i preferent de l'article 41.1 de la Constitució, a la qual retreia el menysteniment del dret de sufragi, reconegut a l'article 24 de la Constitució, del dret a un procés degut substanciat per un tribunal imparcial i del dret a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució;

Atès que, el 24 de novembre del 2023, el recurrent va presentar un recurs de súplica contra aquesta sentència;

Vista la Constitució;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment l'article 39.2 que disposa que les sentències no són recurribles;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Argumentació del recurrent

- La part recurrent en súplica considera que la sentència d'aquest Tribunal Constitucional del 20 de novembre del 2023 empra arguments ja utilitzats per les resolucions d'instància, i que no argumenta respecte dels fets i dels motius que li son exposats o bé que no argumenta de manera suficientment ajustada a dret, considerant fins i tot que el seu raonament arriba a ser arbitrari.

- Assenyala que la sentència citada del Tribunal Constitucional del 3 de febrer del 2011 res té a veure amb aquest cas, ja que l'objecte del debat és si s'ha garantit o no s'ha garantit la guarda i custòdia del vot en seu judicial. No és una mera irregularitat, sinó una gravíssima distorsió de la lliure expressió del poble quan el 50% de l'electorat va optar per la via judicial, incorrent d'aquesta manera en una patent d'arbitrarietat.

- Exposa que no se li ha permès aportar la prova que el seu vot ha estat "*inviolat*" durant la cadena de custòdia; que l'afirmació segons la qual el vot judicial és un "*dipòsit judicial*" és una arbitrarietat que no té cap empara legal; que no acceptar la parcialitat del batlle que resol la primera instància és

una altra arbitrarietat; i que considerar que la presència física del batlle no sigui necessària constitueix una manifestació no ajustada a dret.

- En darrer terme, afirma que en relació amb la denegació de les proves, la sentència tampoc és ajustada a dret, ja que es vulneren els articles 129.2 i 130 del Codi de procediment civil; fet que impedeix la subsanació de defectes i contravé el principi d'igualtat d'armes processals.

- Per acabar demana que s'admeti aquest recurs i que s'estimi el seu recurs d'empara en relació amb els drets fonamentals a la defensa, al procés degut i al dret de sufragi, "*reconeguts a l'article 10 de la Constitució en connexió amb l'article 24 del mateix text legal*".

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. L'article 39.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional és contundent en afirmar que "*Les providències i sentències no són recurribles*" i en limitar als autes l'objecte del recurs de súplica ho fa de conformitat i en coherència amb la naturalesa d'aquest recurs.

2.2. D'aquest fet se'n deriva que un recurs de súplica només es pot presentar contra autes i no contra una sentència del Tribunal Constitucional (veg. l'aute del 6 de juny del 2005, recaigut en la causa 2005-11-RE, l'aute del 20 de novembre del 2017, recaigut en la causa 2017-23-RE, l'aute de l'11 de febrer del 2019, recaigut en la causa 2018-31 i 42-RE, i, l'aute del 9 de desembre del 2019, recaigut en la causa 2019-52-RE). I aquest Tribunal ha remarcat les característiques del recurs de súplica en l'aute de l'11 de juliol del 2018, recaigut en la causa 2018-15-RE en el qual s'esmenten diverses resolucions en la mateixa línia.

2.3. Malgrat les consideracions anteriors, l'escrit que interposa el recurs de súplica sol·licita que es reformi la sentència dictada el 20 de novembre del 2023 i que s'admeti l'empara, quan en aquest cas concret la súplica s'interposa contra la referida sentència que desestimava l'empara interposada. Per tant, en no procedir el recurs de súplica no poden ser considerades, ni ateses les manifestacions que la part recurrent efectua en aquest escrit.

2.4. Per consegüent, ja que la Llei qualificada del Tribunal Constitucional no permet un recurs de

súplica contra una sentència, aquesta reclamació no és procedent.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Declarar que el recurs de súplica presentat pel Sr. Emili Campos Arauz, actuant en el seu propi nom i interès, contra la sentència del Tribunal Constitucional del 20 de novembre del 2023, recaiguda en la causa 2023-51-RE, no és procedent.

2. Notificar aquest aute al recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 19 de desembre del 2023.

Jean-Yves Caullet Joan Manel Abril Campoy

President Vicepresident

Dominique Rousseau Josep-D. Guàrdia Canela

Magistrat Magistrat